

# РЕШЕНИЕ

№ 7385

гр. София, 08.12.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,**  
в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Атанас Николов**

като разгледа дело номер **3375** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № Ж-168/25.02.2021 г. на КЕВР. В жалбата се инвокират доводи за незаконосъобразност на решението и се иска отмяната му.

В с.з. страните редовно призовани поддържат направените с жалбата, респективно отговора към нея доказателствени и процесуални искания, като молят съда да се произнесе в този смисъл.

За да се произнесе по жалбата, от фактическа и правна страна съдът намира следното.

1. По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима/решението е получено от жалбоподателя на 10.03.2021г., поради което подадената на 23.03.2021г. жалба, е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност.

Обжалваното решение на КЕВР - л.11 от делото е постановено по повод постъпила до Комисията жалба по реда на чл. 22 от ЗЕ. КЕВР е колективен орган от 9 души, като решението ѝ е взето с шест гласа „за“, от които четири гласа „за“ от присъстващите

членовете на Комисията със стаж в енергетиката. Поради което Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон правомощия, при необходимия кворум и мнозинство за вземане на решението /съгл. чл. 36 ал.1 т.1 вр. чл. 35 ал.2 т.1, ал.3 и ал.4 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация- обн., ДВ, бр. 43 от 12.06.2015 г., в сила от 12.06.2015 г., изм. и доп., бр. 19 от 11.03.2016 г., в сила от 11.03.2016 г./.

Решението отговаря на изискванията за писмена форма по общата норма на чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа всички реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Решението съдържа мотиви и фактически установявания на органа-издател. Решението е издадено с посочено правно основание - чл. 22 ал.1, ал.5 от ЗЕ вр. чл. 147 ал.2 от Наредба № 3/13г. за лицензиране на дейностите в енергетиката

По жалбата и предвид депозираното становище по нея, е изготвен доклад по случая от КЕВР /съгл. чл.145 от Наредба 3/13г./. Проведено е закрито заседание на КЕВР на 25.02.2021 г., като е взето решение по жалбата /съгл. чл.147 от Наредба 3/13г./. Въз основа на взетото Решение по т.3 от Протокол № 45/25.02.2021г. на закрито заседание – л.27 от делото, е издадено и обжалваното Решение № Ж – 168/25.02.2021г.

Изложеното мотивира съда да приеме, че процесното решение е постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила, и при правилно приложение на материалноправните разпоредби.

## 2. По приложението на закона.

Предмет на обжалване в настоящото производство е Решение № Ж – 168/25.02.2021г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

Административното производство е иницирано от жалба на [фирма] срещу действия на [фирма] (Е. Север, мрежови оператор) и [фирма], с оспорване на начислената и фактурирана цена за "достъп и пренос през електроразпределителната мрежа" за 5 -те стопански обекта на [фирма], за които се твърди, че не се използват, като единствената консумация на ел. енергия е свързана с поддържането на С. система за сигурност и наблюдение в "Мотел"- М.. В приложенията към оспорените фактури в производството пред КЕВР се установява, че цената за достъп е калкулирана за обектите на база мощност. Жалбоподателят е поддържал пред КЕВР, че никога не е заявявал такива мощности за ползване пред мрежовия оператор, а обектите не се ползват и в тях липсват консуматори, изискващи подобни мощности, поддържат се оплаквания и относно незаконосъобразност на техническото присъединяване на обектите към разпределителната мрежа.

В административното производство по жалбата КЕВР е изисквала становище по оплакванията от Е. Север, посочила е в мотивната част от решението съществената част на становището по отношение начина и мястото на присъединяване, основанийето за определяне на цената за достъп на обектите до разпределителната мрежа, причините за въвеждане на нов начин за определяне на цената за мрежовата услуга „достъп" и действията да дружеството по предварително уведомяване на клиентите за предстоящата промяна.

Събраните по преписката доказателства са обсъдени в тяхната съвкупност, посочена е

приложимата нормативна уредба, в резултат на което КЕВР е установила, че всички обекти на [фирма] са присъединени на ниво НН, поради което им се начислява цена за пренос НН изцяло в съответствие с фактическото положение и в съответствие с действащата нормативна уредба и правна рамка на регулираните цени.

Обсъдено е възражението за погрешно определено място на измерване за част от обектите, което не е определено съгласно чл. 14 от ПИКЕЕ, в сила, считано от обн., ДВ. бр. 35 от 30.04.2019 г., като същото е преценено неоснователно, с оглед установения период на присъединяване, към който момент са били определени и условията за присъединяване към разпределителната мрежа и мястото на средствата за търговско измерване. Присъединяването на обектите на клиента, съответно определяне на местоположението на меренето им, е осъществено много преди чл.14 ПИКЕЕ да произведе правно действие и на тази разпоредба не е придадено обратното действие или задължение съществуващото положение да се приведе в съответствие със същата. Към датата на определяне на местоположението на меренето на клиента, същото е отговаряло на всички действали през онзи момент нормативни изисквания, а клиентът не е искал промяна на мястото на измерване до датата на подаване на първата си жалба, за да е възникнало задължение за оператора на разпределителната мрежа да промени същото.

Формирани са мотиви по възраженията за липса на договорни отношения между разпределителното дружество и жалбоподателя.

Съобразена е нормативната регламентация на отношенията по предоставяне на мрежови услуги в закон за енергетиката и Правила за търговия с електрическа енергия, която с императивни норми предвижда задължение за ползвателите на мрежи (каквото е и жалбоподателят [фирма]) да заплащат мрежови услуги за захранването на обектите им цена за достъп, цена за пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа, като в Правилата регламентацията на това облигационно отношение е развита детайлно - чл. 29, ал. 3 регламентира, че клиенти, в това число и производители в режим на потребление, присъединени към електроразпределителната мрежа, дължат утвърдени от комисията цени за достъп до електропреносната мрежа, за пренос по електропреносната мрежа, за достъп и пренос по електроразпределителната мрежа, други мрежови услуги за съответния ценови период, които се заплащат на оператора на електроразпределителната мрежа и/или на крайния снабдител и/или на доставчика от последна инстанция.

За процесния период утвърдената от комисията (КЕВР) цена за достъп е тази, съгласно Решение № Ц-29 от 01.07.2020г. С този подлежащ на незабавно изпълнение административен акт КЕВР е одобрила по предложение на [фирма] цена за достъп до електроразпределителната мрежа за небитови клиенти, формирана на база предоставена мощност, вместо на база количество консумирана енергия, както е било до тогава. Считано от датата на решението на КЕВР цената за достъп за небитови клиенти не зависи от ползваното количество електрическа енергия, а от договорената предоставена за обекта на клиента активна мощност /заетия капацитет от разпределителната мрежа/.

В резултат на анализ на относимите факти и нормативна уредба КЕВР е установила, обектите на жалбоподателя са законосъобразно присъединени към разпределителната мрежа, както и че във връзка с това между жалбоподателя и електроразпределителното дружество е налице фактическо облигационно отношение с предмет предоставяне на мрежови услуги - достъп до разпределителната мрежа на

обектите на жалбоподателя и пренос на електрическа енергия до тези от тях, по които има потребление. Извършена е проверка на данните за присъединената мощност за всеки от петте обекта на жалбоподателя, използвани за определяне на цената за достъп.

Установила е също, че по правоотношението е приложена регулираната цена за услугите, като е обосновала защо е приложима различна от предишни ценови периоди цена за достъп- съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 5 и чл. 28 от действащата през процесния период Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на ел. енергията, издадена от КЕВР, електроразпределителните предприятия, възстановяват чрез цената за пренос на ел. енергия през разпределителната мрежа определените от Комисията технологични разходи за съответната разпределителна мрежа. В тази връзка се възстановяват загубите от транспортирането и преобразуването на ел. енергия през цялата мрежа до обекта на клиента, където е било консумирано определено количество ел. енергия. Нормираната цена за пренос се определя според разходите на лицензианта по поддръжката и експлоатацията на цялата мрежа, а не на конкретно съоръжение, поради което и винаги се дължи от присъединен потребител, като ползвател на мрежата.

В административното производство е извършена проверка на поведението на разпределителното дружество като страна по договора за мрежови услуги при общи условия- установено е добросъвестно, своевременно и надлежно уведомяване до жалбоподателя за предстоящата промяна в начина на формиране на цената за достъп, както и покана за заявяване на промяна в присъединената мощност съобразно действителните нужди към датата на промяната на цените.

Установено е, че жалбоподателят е бил уведомен надлежно и своевременно за предстоящото изменение на начина на формиране на цената за мрежова услуга достъп, но последният не са е възползвал от възможността да заяви промяна на ползваната присъединена мощност.

Всички относими факти, както и съобразяването им с приложимата нормативна уредба са посочени в мотивите на решението. Доколкото не са установени нарушения на нормативната уредба или задълженията по издадената лицензия от Е. Север, жалбата на [фирма] срещу Е. Север АД е преценена като неоснователна. Предвид неоснователността ѝ и на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3, КЕВР е постановила обжалваното решение, с което е прекратила административното производство по жалбата, извод който изцяло се споделя и от настоящия съдебен ъстав, предвид съответствието му с относимите материално-правни разпоредби.

Поради изложеното съдът намира, че КЕВР, в качеството му на административен орган, е извършила административното производство в съответствие с принципа на служебното начало, прогласен в чл. 9 АПК, като е събрала всички необходими доказателства. В съответствие с чл. 35 от АПК обжалваното решение е издадено след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая и след обсъждане обясненията и възраженията на заинтересованите страни, както се изисква и от приложимата за производствата по чр.22 от ЗЕ Наредба №3/2013год. за лицензиране на дейностите в енергетиката /НЛДЕ/, чл.144.

3. Относно разноските.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответната страна следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв., съобразно фактическата и правна сложност на делото и извършените съдопроизводствени действия.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № Ж-168/25.02.2021 г. на КЕВР.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата от 100 лв. разноски в производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: